Quelle: https://manuscripta.at/?ID=132
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

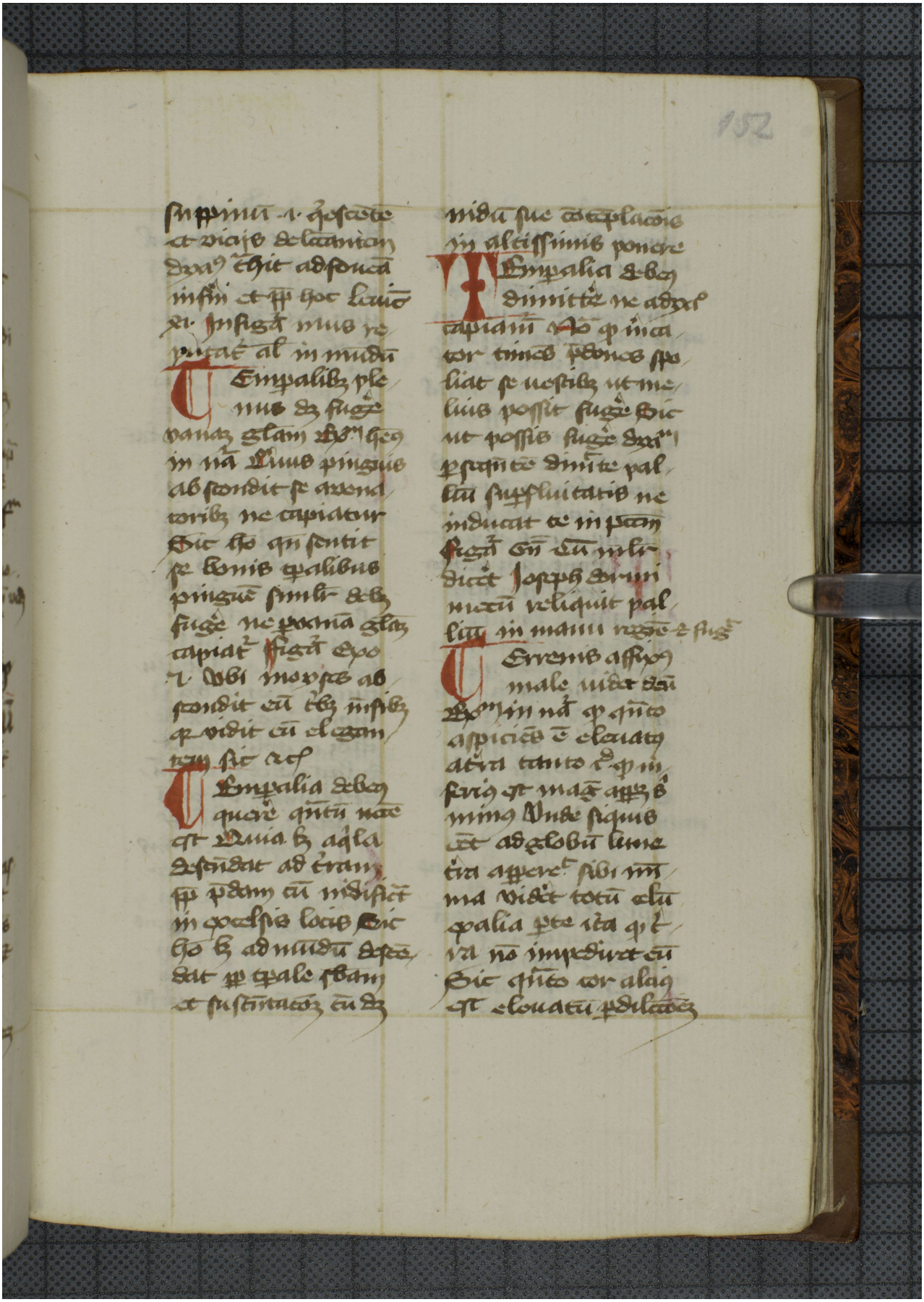

152

supplicium. Ecce iste
et viam de elevatione
dicit ad sponsam
infirmi et ipse hoc licuit
ei. Insigna mus re
pugnat al in mundi

Temporalibus ple
nus de fugere
varias glam vel heq
in na limus pinguis
abscondit se arenis
toribus ne capiatur
sic ho qui sentit
se bonis qualibus
pinguis simili debet
fugere ne pena glae
capiat fugit ergo
i. Ubi mores ab
scondit cum tbi insibi
qui vidit cum elegan
tia sic ecc

Temporalia debet
quere quietem nec
est. Quia h aqla
descendit ad terram
ipse pdam cum vidisset
in excelsis locis sic
ho h ad mundum descen
dit ut quale sbam
et sustinacoz cum de
mido suc contemplacoe
in altissimis ponere

Temporalia debet
dimittere ne adhe
capiam. Ecce qui inca
tor times pedes sp
liat se vestibus ut me
lius possit fugere sic
ut possis fugere dni
propinte dimitte pal
lium superfluitatis ne
inducat te in pena
fugit cum cum mulier
dicit Joseph dimi
nuctum reliquit pal
lium in manu mere et fugit

Serpens aspicoz
male videt dni
Ho in na qui cito
aspicies te elevatu
atum tanto de qui in
frig est magis apte b
ming Unde si quis
est ad globum lune
ita appere sibi mu
ma videt totum elu
qualia pte ita qui
ita no impedivit cum
sic qui cito cor alaq
est elevatum pdilectoz